

I 1998 aftalte den daværende regering – hvis vi nu bare tager amterne – at året efter skulle amtsskatten udgøre 11,4 pct., resultatet var 11,46. Året efter aftalte man, at nu skulle det være uændret, 11,50, resultatet var 11,55. Året efter aftalte man, at det skulle være 11,60, resultatet var 11,84. Året efter aftalte man, at det skulle være 11,80, resultatet var 11,87, perler på en snor, men ikke nogen særlig smuk perlekæde, aftaler, der er gledet, forudsætninger, der er skredet år efter år efter år.

Det er så den måde, man har forvaltet Danmarks økonomi på. Det er en del af forklaringerne på, at den amtskommunale og den primærkommunale skat, hvis man ser det over en årrække, er steget. Det ønsker denne regering af hensyn til borgerne at lave om på.

Og der er jo jubilæum i dag. Nu er der sådan set gået et helt år, hvor borgerne ikke har skullet tåle, at skatten bare steg med den kadence, vi oplevede tidligere.

Vi er nødt til at have respekt for de aftaler, der indgås. Og jeg mente det meget alvorligt, når jeg før sagde, at jeg sådan set da også hellere ville have været det her forslag foruden, ingen tvivl om det. Det ville da have været pragtfuldt, hvis den amtskommunale sektor som den primærkommunale sektor under ét havde levet op til aftalen; så det havde været unødvendigt.

Men det er desværre ikke situationen, på trods af, vil jeg gerne sige til fru Karen Klint, at vi i de forhandlinger, der blev ført sidste sommer, jo bl.a. også havde en diskussion omkring de amter, som havde en lidt dårligere økonomisk rummelighed, og det er bl.a. baggrunden for, at de midler, der målrettet blev sat af, både låne- og tilskudsmæssigt, til særlig vanskeligt stillede amter, blev hævet, og det er sådan set også baggrunden for, at Vestsjællands Amt, hvis man ser på Vestsjællands låneadgang, har en højere låneadgang til næste år, end man har i indværende år.

Så i den forstand var det et kendt tema, som der blev taget højde for, da der blev bundet en sløjfe på pakken, på aftalen. Hermed er der lavet en aftale, som under ét skaber rummelighed til, at man i amterne på den ene side kan forfølge de indholdsmæssige målsætninger, som også er regeringens, ikke mindst om et styrket sundhedsvæsen, og på den anden side kan respektere, at skatterne ikke måtte stige.

Men det er jo altså den aftale, der ikke er overholdt, og det er derfor, at vi står her i dag. Det skal man jo ikke skyde på mig for, det skal

man ikke skyde på amtsborgmestrene i Vestsjælland for, man skal da sådan set skyde på dem, der ikke har leveret varen. Og man skal da dybt, dybt beklage, at der i det sidste splitsekund, efter at deadline egentlig var kommet, opstod den kampkraft i amternes egen række, hvor man sagde: Denne her lovgivning skal vi undgå. Man stillede sig op skulder ved skulder, inklusive to amtsrådsmedlemmer fra Vestsjællands Amt repræsenterende begge fløje, og så var det kun den ene af de to, der stod ved de signaler, der blev afgivet, da det kom til stykket. Det er dybt, dybt beklageligt. Det er baggrunden for, at vi står her i dag.

Men alternativet ville være at lade hånt om det, der blev aftalt, og alternativet ville være, at regeringen ufrivilligt så ville komme til at sende det signal, som den tidligere regering gjorde, nemlig at én ting er, hvad vi aftaler, det gør ikke så meget alligevel, hvis det glider på den anden decimal. Men det er jo altså med skat ligesom med vand, at mange bække små gør en stor å, og de her glidninger på den anden decimal op gennem 1990'erne, som jeg har refereret, er jo præcis baggrunden for, at skatteborgerne i Danmark har oplevet, at personskatte er steget, den amtskommunale og den primærkommunale skat. De penge skal tilbage i borgernes lommer.

Kl. 17.35

Halvdelen af det provenu, halvdelen af det, man har taget for meget op, ja, det får man jo så lov til at beholde i 2003. Derfor er neutraliseringen først tilendebragt i 2004, og derfor er der også først i 2004 forudsætning for at give skatteborgerne penge tilbage. Derfor vil det beløb, vi nu neutraliserer med, være reserveret det råderum til skattenedsættelser, der realiseres i 2004. Anderledes kan det ikke være, sådan som tiden er gået.

Jeg tror heller ikke, jeg afslører nogen stor hemmelighed, hvis jeg siger, at det forløb, der har været i Vestsjællands Amt, jo har været en af årsagerne til, at vi først har førstebehandlingen her i dag og ikke umiddelbart efter, at budgetlægningen havde fundet sted med udgangen af medio oktober, fordi jeg ligesom alle andre tænkte: Nu er der nogle, der begynder at agere, nu er der nogle, der forstår, hvad der er på spil, nu er der nogle, der vil leve op til deres ansvar, nu er der nogle, der vil befri os fra at skulle fremsætte det lovforslag, som vi principielt egentlig har lidt ulyst til at fremsætte.

Det er sådan set baggrunden for, at den her førstebehandling først finder sted i dag og ikke